කුම්මාස පිඬි ජාතකය

තවද චකුලඤයෙන් චිහ්නිතවූ ශිුපාද ලක්ෂණ ඇති තිලෝගුරු බුදුරජානන් වහන්සේ ජේතවනාරාමයෙහි වැඩ වසන සමයෙහි මල්ලිකා දේවින් අරහයා මේ ජාතකය දක්වන ලද.

ඒ කෙසේද යත්

මල්ලිකා දේවින්ගේ උත්පත්තිය මෙසේ දතයුතු එක් මාලාකාරයෙකුගේ විශිෂ්ටවූ රූ ඇති දූවක් ඇත ඇට නම් තබන්නාවූ මල්ලිකා දේවියයි නම් තුබුහ. ඕ තොමෝ තමාහා සමවයස් ඇති කුමාරිකාවරුන් ඇරගෙණ මල් වත්තකට යන්නී කොමුපිඩුසතරක් ගෙණගියාය, සර්වඥයන් වහන්සේ සිඟාවඩිනා දුක තමා අත තිබු කොමුපිඩු සතර සර්වඥයන් වහන්සේ පාතුාදාතුන්වහන්සේට පිළිගැන්නුවාය. සර්වඥවන් වහන්සේ කොමුපිඩු පිළිගෙණ සිනා පහල කොට වැඩිසේක. ආනන්ද සාමි සිනා පහළ කළ නියාව දැක ඇයි ස්වාමිනි සිනා පහළ කළේයයි විචාරා සර්වඥයන් වහන්සේ වදාරණ සේක් මේ කුමාරිකාවට අග මෙහෙසුන් තනතුරු අද දවස් පැමිණෙයි වදාරා ජේතවනාරාමයට වැඩිසේක. කෝසල රජ්ජුරුවෝ යුද්ධයට ගියාහු යුද්ධයෙහි පරාජයට අසකු නැගි ඇවිත් මල්වත්ත සම්පයට පැමිණියාහ. මාලාකාර කුමාරිකාවෝ රජ්ජුරුවන් දක කාංසාවක් නැතිව සිට රජ්ජුරුවන් ලඟට අවුත් අසුගේ රෑන අල්වාගෙණ සිටියාහ. රජ්ජුරුවෝ කුමාරිකාවන් දුක තොපි සස්වාමික දයි විචාරා අස්වාමකයෙමි කි කල්හි මල් වත්තට අවුත් අසු පිටින් බැස සැකයක් නැතිව ඇකය පිට ඉසතබා ගමන්සන් නිවාගෙණ රජ්ජුරුවෝ රජගෙට ගොස් මහත්වූ පෙරහරින් එවා මල්ලිකා කුමාරින් ගෙන්වා රුවන් රැසක් පිට සිටුවා අභිෂේක ජලය වත්කොට සොළොස් දහසක් බිසෝවරුන්ට අගමෙහෙසිකා නියාවට සලස්වා මහත්වූ ස්තේහයෙන් වාසය කරන්නාහ, මල්ලිකා දේවිත් රජ්ජුරුවන් කෙරේ අධික ස්නෙහය ඇත්තාහ. සර්වඥයන් වහන්සේට උපාසිකා තනතුරෙහි සිටිනායා මල්ලිකා දේවින් අගුමෙහෙසිකාවූයේ සර්වඥයන් වහන්සේට පිළිගැන්වූ කොමු පිඩලයහි අනුසාසෙනැයි තොයෙක් තෙන පුකාශ විය. මේ කතාව දම් සභාවේ රැස්වූ මහණුවරුන් වහන්සේ කිය කියා වැඩ උන් තෙනට සර්වඥයන් වහන්සේ වැඩ වදාරා මහණෙනි මා එන්නට පූර්ව භාගයෙහි කිනම් කතාවකින් යුක්තව උනුදයි විචාර වලාදා එපවත් අසා මහණෙනි මැවැනි ලොව්තුරා සර්වඥයන්ට දන්දී එමවිට මහත් ඓශ්චර්ය ලද්දෝ වේදයි. වාදරා ඒ කෙසේදයි ආරාධිතවූ සර්වඥයන් වහන්සේට දන්දී එවිටම ඒ ඒවිට ඓශ්චර්ය ලද්දෝ වේදයි වදාරා ඒ කොන්දේසි ආරාධිත වූ සර්වඥයන් වහන්සේ ඉකුත්වත් දක්වා වදාළ.

ඒකෙසේද යත්

යටගිය දවස බරණැස් නුවර බුහ්මදත්ත නම් රජ්ජුරු කෙණෙකුන් රාජ්ජය කරණ සමයෙහි බෝධිසත්වයෝ දූප්පත් කුලයෙක ඉපද අනුන්ට බැල මෙහෙකොට ජිවත් වන්නාවූ එනු නැති තෙල් නැති කොමුපිඬු සතරක් ඇරගෙණ අනුන්ට බැලමෙහෙකොට හීසාන්ට යන්නාවූ පසේ බුදුන් දෙදෙනකුන් වහන්සේ වාසල සිඟාවඩින්ටයයි සිටිනියාව දැක සිතන්නාහු මා අත තුබු කොමුපිඬු සතර පිළිගන්වම් සිතා ආරාථනා කොට පසේ බුදුන් සතර දෙනා වහන්සේ කැඳවාගෙණ ජායාසම්පන්න වෘකෂයක් සමීපයට ගොස් රුප්පය පිසවැලිපායා වැලිගොඩ සතරක් තනා වැලිගොඩ සතරපිට වඩා හිඳුවා ගොටුවෙන් පැන් ගෙණවිත් පිළිගන්වා ඉන තුබු කොමුපිඩු සතර මෑත්කොට ස්වාමිනි ගැත්තවුට අනුකම්පා කොට වලදා පින් පුරවා වදාළ මැනවැයි මහත්වූ ආදරයෙන් පාතුසතරට කොමු පිඩු සතර පිළිගන්වා වැළඳවුහ. පසේ බුදුන්වහන්සේ කරුණාවෙන් වළඳා අනුමෙවෙනි බණ වදාළසේක. බෝධිසත්වයෝත් මහත් සන්තෝෂයෙන් බණ අසා මතු මෙසේ වූ දුක්ඛිත කුලයෙක නොයිපද ධනේෂ්වර වූ කුලයක උපදිමිවයි පුාර්ථනා කළාහ. පසේ බුදුන් වහන්සේත් තොපකළ පුාර්ථනාව සිද්ධ වේවායි කියා තමන් වහන්සේලා වසන ස්ථානයට වැඩ වදාළ සේක. එවිට ඒ සිට නොබොකලකින් බෝධිසත්වයෝ නැසී උපදිනාහු එම බරණැස් නුවර බිසවුන් කුස පිළිබඳ ගත් ගමනේ දසඑකඩ මසකින් වැඳුන. රාජකුමාරයෝ රාජෳයට පැමිණ නුවර සරහා ඔටුනු පැලඳ ඒ ඒ තැන සිටිනා අමාතා මණ්ඩලයා හා බුාහ්මණ සමූහයා පඬුරු පාක්කුඩම් ගෙණ ඒ ඒ තැන සිටි නවුන් හා සොළොස් දහසක් බිසෝවරුත් සොළොස් දහසක් නාටක ස්තීන් පංචාංගි තූර්ය නාදයෙන් පිරිවරණ ලද ශකු දේවේන්දු විලාසයෙන් ඉඳ සිතන්නාහූ ජාතිස් මහණ ඥාණ නුවණ පහළවූ හෙයින් මේ සියළු ඓශ්චර්යය මා ලද්දේ පසේ බුදුන් වහන්සේට පිළිගැන්වූ කොමු පිඩු සතරෙහි විපාකයෙනැයි සිතා සිංහාසනයේ ඉද පුිතිවේගයෙන් උදන් අනන්නාහූ ගාථාදෙකක් කීහ. එහි අභිපුාව නම් මම පසේ බුදුන් වහන්සේට ගිය ජාතියෙහි දුන්නේ එනු නැති තෙල් නැත්තාවූ පින්නෙහි තබා ඉදිකල කොමුපිඩු සතරක් දන්දී බුාහ්මණ ගෘහපති අමාතා මණ්ඩලයන් හා සොළොස් දාසක් බිසෝවරුන් සොළොස් දාහක් නාටක ස්තුීන් හා ඇත් අස් රථ පාබල චතුරංගිනි

මස්තාව හා පාංචවංගීක තූර්යතාද හා තූන් සියයක් යොදුන් මේසා බරණැස් නූවරයක් හා සියළු සමාප<mark>ත්</mark>තින් අඩුවක් නැතිව මා ලද්දේ පසේ බුදුන් වහන්සේට මා දුන් කොමපිඩු සතරිනැයි ගාථා දෙකින් රාජායට පැමිණ ඔටුණු පලදිනා ගමනේ කීහ. තුන්සියයක් යොදුන් නුවර බොහෝ මනුෂායන් හා බාහ්මණ ගෘහපති අමාතෳය මණ්ඩලය හා රජ්ජුරුවන් වහන්සේ ඔටුනු පැළඳ වැඩ ඉඳවදාළ ගාථා දෙකයයි කියා බොහෝ මනුෂායෝ ඉගෙණ කියන්නාහු මෙහි අර්ථය නොදන්නාහ. කෝසල රජ්ජුරුවන්ගේ දුවනියන් රජ්ජුරුවන්ට අගමෙහෙසිකා කළහ. ඒ බිසව ගාථා දෙක ඉගෙණ එක්වන් කියන්නාහ. මෙහි අර්ථක වරවිටක විචාරම්දෝහෝයි සිතා උන්කලට එක් දවසක් බිසවුන් රජ්ජුරුවන්ට කළ සංගුහයක් නිසා සමාධියෙන් බිසවුන්ට රජ්ජුරුවෝ කියන්නාහු තොප කැමති වරයක් ඇරගණුවයි කීහ. බිසව තෙසු මට අඩුකින්ද මට නුඹ වහන්සේ ඔටුනු පැලඳ ඉඳ වදාළ ගාථාකෙහේ අර්ථ අසන්නා කැමැත්තෙමි, ඒ මට වදාළ මැනවැයි කීහ. රජ්ජුරුවෝ තොපට තනිව නොකියමි. දොලොස් යොදුනක් පමණ බරණැස් නුවර බෙර පියවිකරවා රාජ වාරයෙහි රත්නයෙන් විසිතුරු වූ මණ්ඩපයක් කරවා රත්න පර්යංක පණවා අමාතෳයන් හා බමුණු වෙළඳ ආදින් විසින්ද නුවර වැස්සන් විසින්ද සොළොස් දහසක් පමණ පුරඟනාවන් විසින්ද පිරිවරණ ලදුව මේ කිවවුන් මැදයේ රත්න පර්යංකයෙහි හිඳ කියමි කිවුය. යහපත රජ්ජුරුවන් වහන්සැයි බිසවුන් පිළිගත්හ. රජ්ජුරුවෝද මෙපරිද්දෙන් සියල්ල සමුද්ධි කරවා දිවා සමූහයා විසින් පිරිවරණ ලදුව ශකුදේවේන්දුයා පරිද්දෙන් මහත්වූ ජනසමූහයා පිරිවරණ ලදුව රත්නපර්යංකයෙහි උන්හ. මල්ලිකා දේවිද සර්වාභරණයෙන් සැරසි ස්වර්ණ යෙන් විසිතුරු කරණ ලද භද පීඨයක් අතුට එකත් පසෙක ඇස් කෙළවරින් රජ්ජුරුවන් බල බලා කථා කරන්නට සුදුසු වූ ස්ථානයෙහිද රජ්ජුරුවන් වහන්ස නුඹ වහන්සේ සතුටු සතුටුව කියන්නාහු මංගල ගිතිකාවගේ අර්ථ මට ආකාශ තලයෙහි සම්පූර්ණ චන්දුයාසේ ගෙණහැර පාණ කලක් පරිද්දෙන් පුකාශකොට වදාළ මැනවැයි කියා කියන්නී මෙසේ කිවුය. කුසල ධර්මයෙහි අංධාාස ඇත්තාවූ රාපෝත්තමයානන් වහන්ස එක් වන් නුඹ වහන්සේ තර කොට සතුටු සිත් ඇතිව ගාථා දෙකක් වදාළ සේක්ද, රාජා වර්ධනය කරන්නාවූ රජ්ජුරුවන් වහන්ස, ඒ ගාථාවෙහි අර්ථ නුඹ වහන්සේ අතින් විචාරමි, ඒ මට පුකාශ කොට වදාළ මැනවැයි කිවුය. ඉක්බිත්තෙන් බිසවුන්ට ගාථාවන්ගේ අපි පුකාශ කොට කියන්නාහූ මහබෝසතාණෝ මෙපරිද්දෙන් කියාත්, එම්බා භදාව මම මේ බරණැස් නුවර නාම්ගෝතුයෙන් අපුසිද්ධ වූ එක්තරා දිළිඳු කුලයෙක්හි උපනිමි ඒ කුලයෙහි උපන්නාවූ මම ද දිලිදු බැවින් අනුන්ට මෙහෙවර කොට ජිවත්වන්නෙමි අනුන්ට මෙහෙකරුව උපන්නෙම් අනුන්ගේ දුක්පත් වියද මෙන් රැකෙන්නාවූ මමද දුශ්ශීල භාවය හැර පඤ්චශිල සංවරයෙහි පිහිටියෙමි, සිල්වත් මා විසින් එදවස් කළමනා කර්මාන්ත කරන පිණිස නික්මුණාවු මම මහ මාවතකට නැග කර්මාන්ත භූමියට යන්නෙම් භික්ෂාව පිණිස බරණැස් නුවරට වදනා සමුද්ධි වූ ආචාරයන් හා ශිලයන් ඇති රාගාදි පරිලාභයන් සන් හිඳවිමෙන් සිහිල්වූ කාමාදී ආශුවයන් රහිත වූ බුදුන් වහන්සේ සතර නමක් දිටිමි. උන් වහන්සේලා කෙරෙහි සිත පහදවාගෙණ වැලිගොඩ සතුරක් කොට ඊ මත්තේ කොල අතුට වැඩ හිඳුවා දක්ෂිණෝදකය දී කර්මාන්ත භූමියෙහිදී මා කන්ටයයි ගෙණයමින්සිටි තෙල් මී සකුරු ආදී කිසිවකුත් රසයක් නැත්තාවූ කොමු පිඩු සතර සතරදෙනා වහන්සේගේ පාතුවලට ස්වහස්තයෙන් සිතපත දවාගෙණ පිළිගැන්වීමි, ඒ කුශල කර්මයාගේ විපාක මෙබඳු වන්නේයයි මෙබඳු කුසල විපාක හේතුකොට ගෙණ ධනධානාාාදීන් හා වස්තුාභරණ ආදීවූ සියළු සම්පත්තින් පිරුණා වූ උතුම්වූ මේ පෘථිවි මණ්ඩලය අනුභව කෙරෙමි, භදාව තොප පුධාන කොට ඇති සොළොස් දහසක් පුරගනන් හා මාගේ මේ සියළු සමෘද්ධි මුළුල්ලම ඒ පසේ බුදුන් සතරදෙනා වහන්සේව චේතනාතුය පුස්ධ කොට ගෙණ මා පිළිගන්වා එෑ කොමුපිඩු සතර නිසායි, යනාදීන් තමන් පූර්ජාතියෙහි කළ කුශලය පුකාශකොට කිවාහුයි. මෙපරිද්දෙන් මහබෝසතානන් තමන්ගේ පූර්වජාතියෙහි කල කුශලයාගේ විපාක විස්තර කොට කී කල්හි ඒ අසා පහන්වූ සිත් ඇති මල්ලිකා දේවි කියන්නාහූ මහරජ්ජුරුවන් වහන්ස මෙලෙසින් පුතාඤකොට දානයෙහි විපාක දන්නාවූ නුඹ වහන්සේ මෙතැන් පටන් කොට එක බත් පිඩක් පමණකුත් ලැබ ධර්මික ශුමණ බුාහ්මණාදීන්ට දන්දීම අනුභව කළ මැනැවයි බෝධිසත්වයන් වහන්සේට ස්තූති කොට කියන්නි. කුශලයෙහි අධිපති වූ රජ්ජුරුවන් වහන්සේ නුඹ වහන්සේ ශුමණ බුාහ්මණ දුගී මගී යාචකයන්ට ලත් දෙයක් ශක්ති විචාරකින් දානපරිතහාග කොට අනුභව කළ මැනව දානාදී කුශලයෙහි පුමාදයක් නුවූව මැනව පතිරුප දේසවාසාදී චතුර්විධවූ ධර්ම චුකුය පැවැත්වූව මැනව, යම්සේ අනාවූ අඥානගතියට යන්නාවූ සත්වයෝ ලෝකවාසීන් උක් යතෙකලා පෙලන්නාකේ මෙන් පීඩා කොට වස්තු රැ ස්කරන්නනූ අධර්ම රැස්කරන්නානූ අධර්මිෂට වෙත්ද නුඹවහන්සේද එපරිද්දෙන්ම අධර්මිෂ්ට නුවුව මැනව.

දානං සිලං පරිච්චානං අඡ්ඡමං මද්දමං තපං

අකෝකධො අවිහිංසාව, ඛන්තිව අවිරෝධතා

කියන ලද්දා වූ මේ දසවිධවූ රාජ ධර්ම රැක්ක මැනව, කොකළ මැනවැයි විවාද කළාහ. ඒ මල්ලිකා දේවින් කී බස් පිළිගත්තාවූ මහබෝසතාණෝ මෙලෙස කියත් සොඳූර කෝසල රජ්ජුරුවන්ගේ දුවනියනි එම මා විසින් දන්දෙන ලද්දේයයි තෘප්තියක් නොකොට නැවත නැවත බුද්ධාදී වූ මහාත්මයන් හැසුරුණාවූ දාන මාර්ගයෙහි හැසිරෙමි අගුදක්ෂිණෙයා බැවින් අර්හත්වූ ඒ උත්තමයෝ මම දක්නට මනාමය යහපත් එසේ හෙයින් ඔවුන්ම දක්නා කෑමැත්තෙමි. ඒ මල්ලිකා දේවින්ගේ සියළු සමුර්ධිය දුක සොඳුර දුන් මා විසින් පූර්ව ජාතියෙහි කළාවූ මාගේ කුශල කර්ම තොපට පුකාශ කොට කියන ලද, තෙපි වනාහී මේ සොළොස් දහසක් පමණ පුරඟතාවන් හා තාටකස්තී සමූහයා මධායෙහි රූපයෙන්ද ලිලායෙන්ද ස්තී විලාසයෙන්ද තොප හා සදෘශා වූ එකද ස්තියක් නැත. පෙති කවර කුශලයක් කොට මේ සම්පත්තිය ලද්දාහුදයි විචාරන්නාහු බෝධිසත්වයෝ මෙසේ කියත්, සොඳුර කොසොල් රජ්ජුරුවන්ගේ දියණියෙනි තොපි රූප සමෘද්ධියෙන් තුසංතියත් දිවාලෝකමේ ශාකුදේවේන්දයන්ගේ එක්තරා දිවාස්තියක් මෙන් මේ ස්ති සමූහයා මධායෙහි සොභාමත්වු පූර්වජාතියෙහි කවර නම් උත්තම කුශල කර්මයක් කළාද, කවර කාරණයෙකින් මෙ ලෙස රූපශිුයෙන් යුක්ත වූවාහුදැයි විචාළාහුයි. ඉක්බිත්තෙන් බෝධිසත්වයන්ට ඒ මල්ලිකාදේවි පූර්ව ජාතියෙහි තමාකළාවු කුශල කර්ම ජාතිස්මරණ ඥාණයෙන් දුක කියන්නි මෙසේ කියා, මහරජ්ජුරුවන් වහන්ස මම පූර්ව ජාතියෙන් දුක කියන්නී මෙසේ කියා, මහරජ්ජුරුවන් වහන්ස මම පූර්ව ජාතියෙහි එක් කෙළෙඹි කුලයක්හට දාසව උපනිමි අනුන් විසින් ඒ ඒ කටයුතු කරණ පිණිස නියෝග කරණ ලද එකකිම්, සෙසු කොල්ලෝ නම් දුශ්ශීලහ, මම වනාහී කායවක්මානා යන චාරතුයෙන් කිසිත් අකුශල අකුශලයෙක් නොකොට නිරන්තරයෙන් පන්සිල් රක්ෂා කිරීමෙන් ශිලසම්පන්නයෙහි, පරචදියක් නොකොට දූහැමින් සෙමෙින් පවත්වන ලද ජිවිකා ඇත්තෙමි ආචාර සම්පන්නයෙමි ගුණ ඇත්තෙම් යහපත්වූ දර්ශනයන් ඇත්තෙමි පියවූ ස්වභාගයක් ඇත්තෙම්, ඉක් බිත්තෙන් මම එකල්හි ස්වාමි දරුවන් විසින් මට කොටස් කොට තබනලද්දාවූ මට පැමිණි බත් කොටස සිඳුනාලද ක්ලේශයන් ඇති පසේ බුදු කෙනෙකුන් වහන්සේට හටගත්තාවූ සොම්නස් ඇතිව අාහාරයෙහි ලෝභ තෘෂ්ණා රහිතව ආදි මධාවසානකොට ඇති චෙතනාතුය සුද්ධකොටගෙණ පිළිගැන්විමි, හේ මම ආයුපමණින් එහි සිට කාලකිුයා කොට සැවැත්නුවර කොසොල් රජ්ජුරුවන් වහන්සේගේ අගමෙහෙසුන් බිසවුන් කුස පිළිසිඳගෙණ එයින් බිහිව දුන් නුඹ වහන්සේට පාදපරිචාරිකාව වෙසෙමින් මෙබදු සම්පත්තියක් අනුභවකෙරෙමින් මෙසේවූ රූපසමූර්ධියකින් යුක්තයෙමි, රජ්ජුරුවන් වහන්ස ඒ පසේ බුදුන් වහන්සේට අනුන්ට දාසිව සිට සිත පහදවාගෙණ මා දන්දුන්නාවූ බත් කොටසෙහි විපාක මෙබදු වන්නේයයි කියා තමාගේ පූර්ව චරිතය පුකාශ කළාහ. මෙසේ රජ්ජුරුවන් හා මල්ලිකා බිසව් හා සමග දෙදෙනා තමන් ගේ පූර්ව ජාතියෙහි කළාවූ කුශලකර්ම විස්තර කොට නුවර සතර වාසල් දොරහද නුවර මධායෙහි ද මල්ලිකා දොරකඩද යන මේ ස්ථානවල්හි දන්හල් සයක් කරවා සියළු දස දහසක් යොදුන් ජම්බුද්විපයෙහි නගුල් උඩ බඳවා මහදුන් පවත්වා පඤ්චශීල සංරක්ෂණයෙන් පේවස් රක්ෂාකොට ජිවිතයාගේ ආයුෂ කෙළවර ස්වර්ගයම පරම පුතිෂ්ඨා කොට ඇත්තාවූ හෙවත් දිවාලෝකයෙහි උපන්නාහයි තිලෝගුරු බුදු රජානන් වහන්සේ මේ ජාතක ධර්මදේශනාව ගෙණහැර දක්වා වදාරා කුම්මාසපිණ්ඩි ජාතකය නිමවා වදාළ සේක. එකල්හි මල්ලිකා දේවිය නම් රාහුල මාතාවෝය. රජ්ජුරුවෝ නම් ලොව්තුරා බුදුවූ මම්ම වේදයි තමන් වහන්සේ දක්වා වදාළ ලස්ක.